

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **P. V.**

zastoupený advokátkou Mgr. Lenkou Čížovou
sídlem Pražská 3226, 415 01 Teplice

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2018 č. j. MSK 152728/2017, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) dne 1. 10. 2018 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2018 č. j. MSK 152728/2017, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 10. 2017, č. j. SMO/402697/17/DSČ/Boč-BS, kterým bylo rozhodnuto podle § 123f odst. 3 zákona číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) o zamítnutí námitek žalobce proti záznamům bodů v registru řidičů a o potvrzení provedených záznamů.
2. V podané žalobě žalobce vymezil tyto žalobní body:
 - 1) K přestupku ze dne 30. 6. 2016 žalobce již ve svém vyjádření v průběhu správního řízení ze dne 10. 2. 2017 uvedl, že pokutový blok nepodepsal. Správní orgány se s touto námitkou nevypořádaly a pravost podpisu vyhodnotily pouhým laickým posouzením, což nelze považovat za dostatečné. Osoba rozhodující ve věci zcela jistě nedisponuje potřebnou mírou odbornosti a vzdělání pro posouzení pravosti či nepravosti podpisu. Žalobce nesouhlasí ani s tvrzením, že není důvod pochybovat o pravdivosti údajů ve veřejné listině. Podle názoru žalobce je zde evidentní spor o pravost podpisu. Pouhé tvrzení žalobce, že podpis není jeho, by mělo být dostačující, neboť žalobce může těžko přijít s nějakou verzí o tom, jak došlo k podpisu listiny, když tvrdí, že ji nepodepsal. Spor o pravost podpisu může být vyřešen pouze znaleckým zkoumáním. Pokud se vyskytne v řízení pochybnost o údajích zaznamenaných v pokutovém bloku, pak nelze bez dalšího z takových údajů vycházet. Správní orgán se tedy nevypořádal řádným a přezkoumatelným způsobem s tvrzením žalobce, že podpis na pokutovém bloku ze dne 30. 6. 2016 není jeho. Absentuje právní argumentace a úvahy, kterými se správní orgán při svém rozhodování řídil, neboť neuvedl konkrétní důvody, pro které tuto námitku považuje za nedůvodnou. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 5As 39/2010-76 publikovaný ve Sb. NSS pod č. 2145/2010.
 - 2) K témuž přestupku ze dne 30. 6. 2016 žalobce v průběhu správního řízení ve svém vyjádření dále namítl, že se jej vůbec nedopustil a navrhl, aby byl vyžádán záznam změření radaru s poukazem na to, že radary jsou v ČR schvalovány s jednotnou odchylkou + - 3 km/hod. při rychlosti do 100km/hod., přičemž tato odchylka není promítnuta do zobrazené rychlosti na radaru a zohlednit ji musí sám policista nebo strážník. Teoreticky tak může u řádně fungujících radarů nastat situace, že vozidlu, které objektivně jede rychlostí 50 km/hod., ukáže jeden radar rychlost 57 km/hod. a jiný 53 km/hod. Překročení rychlosti 50 km/hod. lze tedy považovat za spolehlivě prokázané až tehdy, zobrazí-li se na radaru rychlost 54 km/hod. a vyšší. Správní orgán požadovaný důkaz nedoplnil a pokud snad tento záznam vyžádal, pak před vydáním rozhodnutí nepostupoval v souladu s ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“) a žalobci neumožnil se s ním seznámit.

- 3) K přestupku ze dne 14. 1. 2017 žalobce již v průběhu správního řízení namítal, že pokuta ve výši 200 Kč za nepoužití bezpečnostních pásů, za kterou byly žalobci připsány 3 body, byla uložena na základě přestupku, jehož se žalobce nedopustil. Žalobce nesouhlasil s blokovým řízením, současně však policistům na místě sdělil, že má vystaveno lékařské potvrzení o tom, že se ze zdravotních důvodů nemůže poutat bezpečnostním pásem. Toto potvrzení vystavené dne 2. 1. 2017 MUDr. V. B. však žalobce neměl v době nehody při sobě a nemohl se jím prokázat. Pokud žalobce souhlasil s blokovým řízením a podepsal příslušné listiny, učinil tak pouze proto, že se domníval, že je mu pokuta ukládána za to, že nepředložil lékařské potvrzení, podle kterého musí být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Také proto na místě blokovou pokutu uhradil. Správní orgány nesprávně vyhodnotily stav věci, neboť pokud byl žalobce v době silniční kontroly osobou, která byla držitelem příslušného oprávnění o zdravotní indispozici, nemohl se dopustit nepřipoutáním se bezpečnostními pásy protiprávního jednání. Je nerozhodné, že řidič listinu deklarující zdravotní stav indispozice neměl u sebe, když je nepochybné, že v době silniční kontroly byl objektivně osobou, která nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů, což dostatečně prokázal potvrzením vydaným lékařem. Žalobce se nemohl dopustit protiprávního jednání, za které byl postižen, a proto namítal, že tato bloková pokuta je nicotným právním aktem.
- 4) Žalobce v průběhu správního řízení žádal, aby správní orgán vyžádal kopie všech pokutových bloků tak, aby se s nimi žalobce mohl seznámit a aby mohl být řádně zjištěn stav věci. V průběhu řízení však žalobce zjistil, že kopie ani originály pokutových bloků nejsou součástí spisu a není mu zřejmé, jak za této situace, tedy za neúplně zjištěného skutkového stavu, mohl komplexně vyjádřit v řízení své stanovisko či relevantní návrhy. Postupem správního orgánu mu byla tato možnost odepřena. S ohledem na to pak nemohl správní orgán ve věci řádně rozhodnout, když nebyl úplně zjištěn skutkový stav a když bylo žalobci upřeno právo na vyjádření se ke všem rozhodujícím skutečnostem. Žalobce opětovně poukázal na rozsudek NSS sp. zn. 5As 39/2010.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že tvrzení žalobce, že pokutový blok ze dne 30. 6. 2016 nepodepsal, je vyvráceno kopií pokutového bloku, na které se nachází osobní údaje žalobce, číslo jeho občanského průkazu a podpis, který je zjevně shodný s ostatními podpisy žalobce nacházejícími se ve spise. Žalobce své tvrzení nijak podrobněji nerozvedl ani v odvolání ani v žalobě. Z jeho další argumentace vyplývá, že zpochybňuje spáchání přestupku pouze v tom směru, že mu nebyla naměřena tak vysoká rychlost, nikoliv proto, že by se vůbec v daném místě a čase nenacházel nebo nebyl řidičem vozidla. Správní orgány obou stupňů se s touto námitkou ve svých rozhodnutích vypořádaly. Dále žalovaný dodal, že otázku omylu v identitě pachatele, resp. neudělení souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení lze u blokového řízení řešit pouze formou obnovy řízení. Odkázal na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013 č. j. 1As 21/2010-65. Pokud jde o samotné prokázání přestupku ze dne 30. 6. 2016, tj. tvrzenou chybně změřenou rychlost, nelze takové tvrzení uplatnit v řízení o námitkách proti záznamu bodů, neboť správní orgán je v tomto řízení vázán pravomocným rozhodnutím o přestupku, které není oprávněn přezkoumávat. Takové tvrzení mohl žalobce uplatnit v řízení o přestupku.

Podpisem pokutového bloku však souhlasil se zjištěným skutkovým stavem, jak mu byl na místě přdestřen a jak je v bloku uveden. Totéž platí i k námitce týkající se přestupku ze dne 14. 1. 2017. Zde žalovaný poukázal na rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013 č. j. 6As 67/2013-16. Dále žalovaný zdůraznil, že žalobcem zmiňovaný rozsudek NSS sp. zn. 5As 39/2010 považuje v posuzované věci za nepřiléhavý. Závěrem žalovaný zdůraznil, že opatřil pokutové bloky jen k těm záznamným bodům, které žalobce konkrétně zpochybnil, tj. k záznamům týkajícím se přestupku ze dne 30. 6. 2016 a ze dne 14. 1. 2017, neboť žalobce ostatní podkladová oznámení o uložení blokových pokut nijak nezpochybnil. Žalobce sice v námitkách ze dne 24. 1. 2017 uvedl, že podává námitky proti všem záznamům bodů a že konkrétní důvody upřesní po seznámení s podklady, v průběhu dalšího řízení však již neuvedl konkrétní tvrzení k dalším záznamům bodů s výjimkou dvou výše uvedených přestupků. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění - dále jen „s. ř. s.“), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 17. 1. 2017 bylo žalobci doručeno oznámení Magistrátu města Ostravy o dosažení dvanácti bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu. Podáním ze dne 24. 1. 2017 vznesl žalobce námitku proti záznamu bodů a uvedl, že konkrétní důvody námitek upřesní po seznámení se všemi doklady, na jejichž základě byly zaznamenány body. Usnesením ze dne 2. 2. 2017 byl žalobce vyzván k seznámení s podklady rozhodnutí, k čemuž mu byla určena lhůta pěti pracovních dnů. Dle záznamu ze dne 9. 2. 2017 se žalobce dostavil ke správnímu orgánu I. stupně a s podklady pro rozhodnutí o námitce se seznámil. Rozhodnutím ze dne 15. 2. 2017 č. j. SMO/062992/17/DSČ/Boč-Bs byly námitky žalobce zamítnuty. Podáním ze dne 10. 2. 2017 žalobce podal své vyjádření k podkladům rozhodnutí a návrh na jejich doplnění. Žalobcovo vyjádření se týkalo přestupku ze dne 14. 1. 2017, kdy mu byla uložena bloková pokuta za nepoužití bezpečnostních pásů. K němu uvedl stejné skutečnosti jako v následně podané žalobě a předložil kopii lékařského potvrzení ze dne 2. 1. 2017. Dál se žalobce vyjádřil k přestupku ze dne 30. 6. 2016 - překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci a uvedl, že se tohoto přestupku nedopustil a pokutový blok nepodepsal. K absenci podpisu nic bližšího neuvedl. K tomu, že se přestupku nedopustil, uvedl tvrzení shodné jako v následně podané správní žalobě. Podáním ze dne 10. 2. 2017 doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 2. 3. 2017 podal žalobce odvolání, které následně doplnil podáním ze dne 2. 3. 2017. V něm namítl, že ačkoliv se ve lhůtě stanovené správním orgánem I. stupně k vyjádření k podkladům rozhodnutí písemně vyjádřil, správní orgán v napadeném rozhodnutí tvrdí, že své námitky nekonkretizoval. Správní orgán se v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu se vznesenými námitkami nevypořádal a rovněž neprovedl žalobcem navrhované důkazy. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 15. 2. 2017 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2017 č. j. MSK 36665/2017 a věc byla vrácena k dalšímu řízení. V dalším řízení správní orgán I. stupně doplnil podklady pro rozhodnutí a žalobci umožnil se s nimi seznámit (záznam o nahlížení do spisu ze dne 21. 9. 2017). Žalobce se vyjádřil k doplnění podkladů podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 26. 9. 2017, které je kopií dřívějšího vyjádření

ze dne 10. 2. 2017. Následně správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ze dne 10. 10. 2017 č. j. SMO/402697/17/DSČ/Boč-Bs, jímž námitky žalobce zamítl jako neodůvodnění a provedené záznamy potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně vypořádal námitku proti přestupku ze dne 14. 1. 2017 (str. 4 – 5 napadeného rozhodnutí) a také námitku proti přestupku ze dne 30. 6. 2016 (str. 5 – 6 rozhodnutí). Rovněž vypořádal zbylé námitky žalobce (str. 6 – 8 rozhodnutí). Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 6. 11. 2017 odvolání, v němž namítal, že správní orgán I. stupně se nevypořádal řádně s námitkou přestupku ze dne 30. 6. 2016, tj. tvrzením, že žalobce pokutový blok nepodepsal a touto námitkou se vůbec nezaobíral. Jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné, když absentuje jakákoliv právní argumentace a úvahy, kterými se při svém rozhodování řídil. Podle žalobce je zjevné, že se správní orgán nevypořádal se všemi námitkami, jak mu ukládá ust. § 68 odst. 3 správního řádu. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí s odvolacími námitkami vypořádal v rozsahu podaného odvolání (str. 2 – 3 napadeného rozhodnutí).

6. Podle ust. § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
7. Podle ust. § 123f odst. 2 téhož zákona, shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.
8. Podle ust. § 123f odst. 3 téhož zákona, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
9. Ve vztahu k přestupku ze dne 30. 6. 2016 se krajský soud prvotně zabýval žalobním tvrzením, že se žalobce tohoto přestupku vůbec nedopustil. Žalobce uvedl, že již v průběhu správního řízení navrhl, aby byl vyžádán záznam z měření radarem a dále rozvedl svou verzi nedostatečně zjištěného skutkového stavu, jestliže nebylo přesně známo výsledné měření a nebyly započteny přípustné odchylky. Správní orgán I. stupně se s touto námitkou vypořádal na str. 5 v posledním odstavci svého rozhodnutí, kde poukázal na obsah pokutového bloku, v němž je výslovně uvedeno překročení nejvyšší dovolené rychlosti 73 / 70 km/hod. K tomuto údaji správní orgán vysvětlil, že překročení rychlosti je uvedeno jako první číslo, kdežto druhé (v daném případě 70 km/hod.) představuje odečet provedený policistou nebo strážníkem. Z uvedeného je v daném případě jednoznačně seznatelné protiprávní jednání, když žalobce překročil povolenou rychlost v obci o 20 km/hod. Dále správní orgán uvedl, že záznam z radaru nezjišťoval právě proto, že záznam bodů byl učiněn na základě pravomocného rozhodnutí, jímž je předmětný pokutový blok.
10. Krajský soud má na základě obsahu správního spisu toto odůvodnění za příléhavé. Za vhodné v této souvislosti považuje odkázat také na rozsudek NSS sp. zn. 6As 67/2013, v němž NSS uvedl, že udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení se obviněný z přestupku vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a

právního stavu věci v běžném správním řízení, akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry přestupkového orgánu charakter nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce. Povaha blokového řízení tedy vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení. Nejvyšší správní soud dále uvedl, že udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku žalobce vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupku na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. NSS dále konstatoval, že nesouhlasí-li nyní žalobce se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení. Orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. V tomto řízení již nelze ani dodatečně prokazovat, eventuálně vyvracet.

11. Krajský soud v nyní posuzované věci neshledal žádné skutkové ani právní důvody, pro které by se měl od citovaných judikaturních závěrů odchýlit. Pro úplnost krajský soud podotýká, že ze stejných důvodů nelze připustit ani dodatečné provádění důkazů správním soudem.
12. Pro úplnost krajský soud dodává, že žalovaný se touto námitkou v napadeném rozhodnutí zcela po právu nezabýval, neboť žalobce ji neučinil předmětem podaného odvolání ze dne 4. 11. 2017, v němž pouze namítal, že pokutový blok vztahující se k přestupku ze dne 30. 6. 2016 nepodepsal.
13. S námitkou absence podpisu na pokutovém bloku k přestupku ze dne 30. 6. 2016 se vypořádal již správní orgán I. stupně na str. 5 prvostupňového rozhodnutí, i když nikoliv přesvědčivě, když pouze rekapituloval obsah pokutového bloku a konstatoval, že obsahuje také podpis přestupce, který tím potvrdil souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. K odvolací námitce pak žalovaný doplnil vyhodnocení správního orgánu I. stupně na str. 2 -3 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že pokutový blok je podepsán osobou ztotožněnou jako účastník řízení a není důvod pochybovat o pravdivosti údajů na této listině. Zvláště, když žalobce nepřišel s žádnou věrohodnou verzí reality, která by zpochybnila údaje v pokutovém bloku, jenž je veřejnou listinou, jejíž autenticita a pravdivost se ve správním nebo soudním řízení předpokládá, pokud není prokázán opak. V daném případě je z konkrétních údajů v pokutovém bloku seznatelné, že žalobce prokázal svou totožnost občanským průkazem a poměrně složitý podpis žalobce na pokutovém bloku odpovídá z laického pohledu podpisům účastníka řízení ve spise.

14. Krajský soud má za to, že tato úvaha žalovaného je přezkoumatelná, věcně správná a logicky opodstatněná. Žalobce v průběhu správního řízení ani v následně podané správní žalobě nezpochybnil, že se v uvedený čas na uvedeném místě nacházel a byl policejními orgány šetřen. To ostatně vyplývá z jeho identifikačních údajů, které jsou na bloku uvedeny. V prvotně vznesené námitce (podání žalobce označené: vyjádření řidiče, návrh na doplnění podkladů ze dne 10. 2. 2017 doručený do správního spisu dne 20. 2. 2017) žalobce v bodě II. uvedl, že se uvedeného přestupku nedopustil, pokutový blok nepodepsal. Dále rozvedl, že má za to, že pokud překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, pak ji překročil pouze o cca 2 – 3 km/hod. V dalším textu se pak domáhal vyžádání záznamu z měření radaru. Z tohoto námitkového tvrzení je podle soudu jednoznačné, že žalobce byl řidičem, který v daném čase projížděl konkrétním místem v obci tak, jak je uvedeno v pokutovém bloku. Jeho identita je prokazatelně zachycena na pokutovém bloku a je nelogické, aby se údaje o jeho osobě na blok dostaly jiným způsobem, než že se žalobce zakročujícím policistům legitimoval. Za takové situace je pak předvídatelné, že také podpis na pokutovém bloku je žalobcův a že jeho tvrzení, jímž pravost podpisu zpochybňuje, je čistě účelové.
15. Na základě uvedené argumentace má krajský soud žalobní tvrzení pod body 1 a 2 žaloby za nedůvodná.
16. Dále se krajský soud zabýval žalobním tvrzením ve vztahu k přestupku ze dne 14. 1. 2017. Žalobce namítal, že se nemohl dopustit přestupku nepoužití bezpečnostních pásů, neboť byl v době, kdy k tomuto přestupku mělo dojít, držitelem lékařského potvrzení, že pro zdravotní indispozici není připoutání se bezpečnostními pásy schopen. Stejně tvrzení učinil žalobce ve správním řízení a již tehdy je doplnil lékařským potvrzením vystaveným dne 2. 1. 2017 MUDr. V. B. Správní orgán I. stupně se s tímto námitkovým tvrzením vypořádal na str. 4 svého rozhodnutí, kde poukázal mimo jiné na to, že udělil-li žalobce souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, nelze, aby následně zpochybňoval závěry v tomto řízení učiněné. Současně zdůraznil, že správnímu orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho dodatečná změna. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí tímto přestupkem dále nezabýval, neboť je žalobce neučinil předmětem odvolání ze dne 4. 11. 2017.
17. Krajský soud k tomuto žalobnímu bodu uvádí, že odůvodnění správního orgánu I. stupně plně aprobejuje a současně také ve vztahu k tomuto žalobnímu tvrzení odkazuje na již shora zmiňovaný rozsudek NSS sp. zn. 6As 67/2013, který lze na tento přestupek také přiléhavě vztáhnout. Je třeba zdůraznit, že žalobci, pokud si byl vědom, že v rozhodné době disponuje lékařským potvrzením, nic nebránilo, aby vyjádřil nesouhlas s blokovým řízením a nechal věc projednat v klasickém správním řízení, kde by měl možnost existence lékařského potvrzení prokázat. Pokud tak neučinil a s blokovým řízením souhlasil, vzdal se tím svého práva na zahájení běžného řízení o přestupku a také možnosti do budoucna vyvracet správnost blokového řízení.
18. Na základě uvedeného krajský soud ani třetí žalobní bod neshledal důvodným.

19. Pokud jde o poslední žalobní tvrzení, tj. že správní orgány obou stupňů rozhodly na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, když si nevyžádaly veškeré pokutové bloky vztahující se ke všem přestupkům, jichž se měl žalobce dopustit, krajský soud rovněž aprobejuje stanovisko správních orgánů obou stupňů, že k takovému postupu nebyl žádný důvod, když žalobce v průběhu správního řízení konkretizoval formálně podané námitky pouze ve vztahu ke dvěma pokutovým blokům. Ty byly správním orgánem I. stupně opatřeny a staly se součástí správních spisů. Správní orgány jsou ve svém postupu vázány konkrétními námitkami, jejichž podání je plně v dispozici přestupce. Pokud tedy žalobce učinil předmětem přezkumu pouze dva přestupkové bloky, nemá jeho požadavek na shromáždění také zbylých pokutových bloků správními orgány žádnou zákonnou oporu. Proto ani toto žalobní tvrzení krajský soud důvodným neshledal.
20. Jelikož krajský soud neshledal žalobní námitky důvodnými, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 9. října 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu